

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 310/2018-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. augusta 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] – [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Róbert Fatura, advokát, s. r. o., Centrum 18/23, Považská Bystrica, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Róbert Fatura, pre namietané porušenie čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 27 CoE 15/2018-62 z 28. februára 2018 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDACTED] – [REDACTED], z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. júna 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] – [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho práva podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením

Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 27 CoE 15/2018-62 z 28. februára 2018 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že „Okresný súd Partizánske Uznesením č. k. 5Er/411/2008 zo dňa 11.08.2017 zamietol návrh sťažovateľa na pripustenie zmeny účastníka konania na strane oprávneného, vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil.

Proti uvedenému rozhodnutiu Okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, v ktorom namietal niekoľko pochybení súdu a to najmä s poukazom na základné princípy zakotvené v Civilnom sporovom poriadku a v Ústave Slovenskej republiky. Taktiež poukázal na to, že konajúci súd vec nesprávne právne posúdil. Napádaným Uznesením KSTN odmietol odvolanie, ktoré sťažovateľ podal proti Uzneseniu Okresného súdu Partizánske, ktorým tento rozhodol tak ako je uvedené vyššie.

Sťažovateľ vo svojom odvolaní proti rozhodnutiu Okresného súdu namietal porušenie práva konať pred súdom resp. porušenie práva na spravodlivý súdny proces ako aj porušenie zásady právnej istoty a to v nadväznosti na skutočnosť, že v konaní došlo k postúpeniu pohľadávky oprávneného voči povinnému na sťažovateľa, no napriek uvedenému súd nekonal s právnym nástupcom oprávneného - sťažovateľom. Na skutočnosť postúpenia pohľadávky prihliadol konajúci súd až po tom, ako mu táto bola zo strany právneho nástupcu oprávneného - sťažovateľa oznámená, a na základe toho, že oprávnený v exekúcii zanikol prvostupňový súd exekúciu zastavil, ako subjekt, ktorý podľa názoru konajúceho súdu mohol jediný navrhnúť zmenu účastníka v konaní. Odvolací súd však odvolanie podané sťažovateľom odmietol z dôvodu, že nielenže smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon nepripúšťal opravný prostriedok, ale navyše ho podala neoprávnená osoba. Vzhľadom k tomu, že subjekt, ktorý bol v exekúcii oprávnený zanikol, nie je zrejmé, kto bol teda v danom konaní oprávnený podať opravný prostriedok za oprávneného, ak nie jeho právny nástupca, s ktorým súd v exekúcii navyše vôbec nekonal.

Sťažovateľ má za to, že takýmto postupom a rozhodnutím KSTN došlo k porušeniu jeho ústavných práv, a to práva na súdnu a inú právnu ochranu zakotveného v čl. 46 a nasl. Ústavy SR a jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s princípom právnej istoty podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky“.

3. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jeho práva podľa č. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu z 28. februára 2018, predmetné uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie vo výške 1 000 € a nahradil mu trovy konania.

4. Ústavnému súdu bolo 29. júna 2018 doručené podanie sťažovateľa označené ako „*Spät'vzatie ústavnej sťažnosti zo dňa 11.06.2018*“, v ktorom uvádza: „*Na základe výslovného pokynu klienta berieme predmetnú sťažnosť v celom rozsahu späť.*“

5. Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že spät'vzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

6. Ústavný súd vo veci sťažovateľa nezistil žiadne dôvody na to, aby rozhodol o nepripustení spät'vzatia sťažnosti, a preto podľa § 54 zákona o ústavnom súde konanie o sťažnosti zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2018